

IMAGINEAZĂ-ȚI RAIUL

EXPERIENȚELE DE MOARTE IMINENTĂ,
PROMISIUNILE LUI DUMNEZEU ȘI
UIMITORUL VIITOR CARE TE AȘTEAPTĂ

John Burke

Traducerea din limba engleză:
Cristian Hanu

ADEVĂR DIVIN

Brașov, 2019

Cuprins

Cuvânt înainte, de Don Piper	11
Introducere	15
1 Dacă ai ști ce te așteaptă!	21
2 Medicii sceptici și lumea de dincolo	39
3 Elementele comune ale experiențelor de moarte iminentă	57
4 Un corp mai bun	71
5 O să fii tu însuși... în sfârșit!	91
6 Împreună cu prietenii și cu cei dragi	111
7 Familia pe care nu ți-ai cunoscut-o niciodată	123
8 Cel mai frumos loc imaginabil	139
9 O viață trăită în alte dimensiuni	163
10 O iubire la care nu-ți vei mai dori vreodată să renunți	187
11 Dumnezeu este relațional	211
12 Lumina Lumii	233
13 Esența absolută a raiului	249
14 Gata cu jalea, plânsul și durerea	265
15 Îngerii	281

16	Ce putem spune despre iad?	297
17	Retrospectiva vieții trăite pe pământ	325
18	Răsplată și judecată	347
19	Entuziasm, nu plictiseală	367
20	Paradisul regăsit	385
21	Orașul lui Dumnezeu (sunt acceptate inclusiv animalele de companie)	407
Anexa A: Motive pentru a crede		431
Anexa B: Explicații alternative pentru experiențele de moarte iminentă		441
Mulțumiri		445

Cuvânt înainte

Imaginează-ți raiul... Gândește-te cum ar fi să înțelegi cu adevărat ce reprezintă el! Experiența m-a învățat că foarte mulți oameni din întreaga lume ar fi dispuși să se prezinte pentru a asculta o prelegere pe tema raiului. Foarte mulți dintre ei sunt dispuși să citească lucrări despre rai. Indiferent dacă recunosc acest lucru sau nu, practic toți oamenii își doresc să știe cum va fi viața după moarte. La urma urmelor, rata mortalității pe pământ este de sută la sută!

După ce am publicat cartea *90 de minute în rai: O poveste adevărată despre viață și moarte*, în care mi-am descris experiența în timpul căreia un camion uriaș cu 18 roți a trecut peste mine, după care am fost declarat mort timp de 90 de minute, timp în care am făcut o vizită în rai – foarte mulți oameni m-au întrebat de ce nu am descris mai pe larg raiul. Adevărul este că eu am descris în carte tot ce mi s-a întâmplat cât timp m-am aflat acolo, dar nimic mai mult. Orice alte informații mi s-ar fi părut false și nelalocul lor. Ceea ce am experimentat eu a reflectat perfect ceea ce susține Biblia despre rai. De altfel, astfel de crâmpie din lumea de dincolo au fost experimentate de foarte mulți alți creștini.

Reacțiile oamenilor la poveștile lor personale sunt extrem de variate, mergând de la o neîncredere absolută de tip fariseic și până la o acceptare oarbă. Unii oameni de știință au reacții pline de condescendență, de aroganță sau chiar de răutate în raport cu experiențele de moarte iminentă.

Care este așadar adevărul legat de rai, și cine ni-l poate spune?

Biblia prezintă numeroase exemple de oameni care au murit și s-au întors apoi la viață. În consecință, poate că nu ar trebui să fim surprinși în condițiile în care numărul acestor experiențe a crescut dramatic în urma progreselor făcute de știința medicală modernă. În anii din urmă s-a produs o veritabilă avalanșă de oameni care și-au recunoscut deschis experiențele trăite în rai. Deloc întâmplător, un om cu adevărat pasionat de Scripturi ar trebui să fie tentat de examinarea acestor experiențe în lumina Bibliei. Ei bine, John Burke a acceptat această provocare! El nu s-a limitat să tragă concluzii bazate pe subiectivismul personal, ci a verificat în ce măsură pot fi considerate legitime și corecte aceste relatări la prima mână referitoare la viața de după moarte.

Așa se face că s-a născut în sfârșit o carte care analizează cu claritate datele existente referitoare la rai și la iad, respectiv la ceea ce i se întâmplă omului după ce corpul său fizic moare. Burke a analizat un grup extrem de divers de cazuri, examinând cu atenție fiecare experiență de moarte iminentă. Concluzia lui a fost că nici unul dintre acești indivizi nu și-a revelat prea ușor cunoașterea detaliată a vieții de după moarte. Dimpotrivă, ei au făcut acest lucru cu mare greutate. Mulți dintre ei au fost martori recalcitranți (deloc dispuși să recunoască ce au văzut), dar incontestabil martori oculari. Cu toții s-au simțit uluiți și au fost trans-

formați de ceea ce au văzut, au auzit și au simțit în timpul experienței lor.

Nu pot decât să îl felicit din toată inima pe John Burke pentru capacitatea lui de a analiza atât de detaliat un subiect extrem de controversat, la începutul secolului XXI. El a făcut acest lucru cu compasiune, cu înțelegere și cu o atitudine de deschidere față de toți cei care își doresc să afle adevărul.

A fost un privilegiu pentru mine să fiu intervievat de moderatorul de radio-TV Sean Hannity în urmă cu câțiva ani. Acesta își dorea să afle mai multe despre rai. I-am împărtășit vizita mea fascinantă până la porțile raiului în urma catastrofalului accident pe care l-am suferit. Hannity mi s-a părut extrem de interesat, după care mi-a pus următoarea întrebare:

– Este raiul plictisitor?

Celălalt invitat al emisiunii sale din acea seară a fost pastorul Bisericii Saddleback Rick Warren, autorul unui bestseller. Warren a râs în hohote auzind întrebarea lui Hannity:

– Nu poți fi serios! Raiul este un loc fabulos. Nu există nimic plictisitor acolo!

După care a continuat povestind extraordinarele activități care se petrec în căminul lui Dumnezeu.

Raiul este un loc cât se poate de real. Cu cât aflăm mai multe despre el, cu atât mai intens ar trebui să ne dorim să ajungem în el. Așa cum am sugerat nu o dată, raiul este un loc special pregătit pentru oamenii pregătiți pentru el. După ce își prezintă cercetările și comentariile critice, Burke pune întrebarea supremă: tu te simți pregătit pentru viața de după moarte? Gândește-te că ultima ta respirație pe pământ este

echivalentă automat cu prima ta respirație într-o altă lume! Burke consideră că această tranziție reprezintă o sărbătoare – dacă te simți pregătit să o realizezi. El spune: „Oamenii nu își pot imagina raiul; de aceea, ei nu își trăiesc viața pe pământ ca și cum și-ar dori să ajungă în el.” Cât de adevărat! Experimentarea raiului a fost cea mai reală experiență pe care am trăit-o vreodată. Nu mi-am dorit nicio clipă să mă întorc înapoi. Cine a ajuns vreodată acolo nu își mai dorește să revină pe pământ. După ce m-am întors totuși, mi-am intensificat exponențial eforturile de a-i ajuta pe oameni să înțeleagă darul gratuit al raiului oferit prin intermediul lui Iisus Christos.

Mă rog cu ardoare ca un număr cât mai mare de oameni să citească această analiză echilibrată, relevantă și pătrunzătoare a raiului așa cum este descris acesta în Biblie, dar și în relatările puținilor oameni care au avut norocul de a experimenta raiul în timpul unei separări temporare de pământ, acceptând astfel nevoia urgentă de a se pregăti pentru adevărata lor pătrundere în eternitate.

Așadar, *imaginează-ți raiul...*

Don Piper,
Iunie 2015

Introducere

Doctorii ne-au spus că mama nu mai avea decât câteva zile de trăit. De-a lungul celor două săptămâni cât timp aceasta a zăcut pe patul de spital, le-am citit mamei și sorei mele manuscrisul needitat al cărții *Imaginează-ți raiul*. Nu știu dacă mama m-a auzit, dat fiind că se afla într-o stare de comă, dar comentariul sorei mele la sfârșit a fost: „Mi-aș dori să pot pleca cu ea.” Și eu simțeam același lucru, nu în sensul morbid că mi-aș fi dorit să mor, ci cu entuziasmul unui copil care se trezește în dimineața zilei de Crăciun – dorindu-mi viața efervescentă din lumea de dincolo. Nu pot decât să sper că în urma citirii acestei cărți vei simți același lucru ca și mine. Deși toți oamenii se așteaptă să moară, nu toți anticipează cu aceeași speranță viața din lumea de dincolo. Motivul – cred eu – este că nu sunt foarte mulți cei care își pot imagina această viață. Ei bine, cartea de față – *Imaginează-ți raiul* – te va ajuta să faci exact acest lucru.

Raiul și experiențele de moarte iminentă (EMI) – în timpul cărora oamenii mor din punct de vedere clinic, sunt resuscitați, iar apoi pretind că au văzut un crâmpoi din lumea de dincolo – a devenit un subiect fascinant și controversat

în deceniile din urmă. De regulă, ni se spune să îi credem pe cuvânt pe cei care vin cu astfel de relatări, dar personal nu am fost niciodată înclinat să îi cred cu adevărat pe toți cei care susțin că au ajuns în rai. În consecință, această carte s-a născut foarte lent. De-a lungul ultimilor 35 de ani am citit sau am auzit aproape 1.000 de povești legate de experiențele de moarte iminentă (în total, acestea sunt de ordinul milioane). Fără să vreau, am sesizat că există anumite elemente comune ale acestora, cum ar fi descrierile detaliate și uluitoare ale unor medici, profesori, piloți de avioane comerciale, copii și alți oameni din toate categoriile sociale și din toate țările globului. Deși nu erau absolut similare, aceste relatări prezentau mai mult sau mai puțin aceeași imagine, dintr-un unghi ușor diferit.

În acești 35 de ani ai vieții mele de adult, am trecut de la o carieră în inginerie la una de pastor. Cu cât am studiat mai mult scripturile creștine, atât individual cât și la seminar, cu atât mai fascinante și mai neverosimile mi s-au părut experiențele de moarte iminentă. Acestea mi s-au părut *fascinante* deoarece descriu efectiv imaginea referitoare la lumea de dincolo pe care o regăsim în scripturi. Pe de altă parte, ele mi s-au părut *neverosimile* deoarece interpretările date de oameni experiențelor pe care le-au trăit se pot îndepărta enorm de relatările din scripturi, ba chiar se pot afla la extrema opusă acestora.

După ce am citit sute de relatări referitoare la EMI, am început să sesizez diferența dintre experiențele *raportate* și *interpretările* date lor. În timp ce interpretările variază, esența experiențelor trăite corespunde întotdeauna descrierilor din scripturi. De fapt, cu cât am studiat mai mult acest subiect, cu atât mai clară mi-a devenit concluzia că imaginea descrisă

în scripturi cu referire la viața de după moarte reprezintă experiența comună pe care o descriu toate experiențele de moarte iminentă.

Unii creștini susțin că experiențele de moarte iminentă ar trebui să fie respinse, întrucât aceste relatări referitoare la lumea de dincolo neagă adevărul absolut al scripturilor, încercând să adauge ceva în plus la revelația lui Dumnezeu. Personal, nu sunt de acord cu ei (cu tot respectul). Așa se face că am inclus referințe scripturale pretutindeni în această carte, pentru a ilustra astfel cât de mult corespund acestea cu experiențele trăite de oameni. Adaugă aceste experiențe culoare și detalii care ne ajută să înțelegem mai bine viața care va urma după încheierea celei fizice? De bună seamă!

Gândește-te astfel: scripturile ne spun că întreaga creație cântă slava lui Dumnezeu. (vezi Psalmul 19:1) Atunci când asisti însă personal la un apus glorios al soarelui, în cele mai explozive culori, sau atunci când vezi albastrul fabulos al oceanului hawaiian și plajele aurii ale insulei mărginite de munții maiestuoși, poți experimenta cuvintele în alb și negru ale scripturii într-o manieră extrem de colorată, care îl slăvește încă și mai mult pe Dumnezeu. Experiențele de moarte iminentă nu neagă și nu modifică afirmațiile scripturale, ci doar colorează imaginea creată de acestea. De bună seamă însă, la fel ca în cazul oricărui alt dar al lui Dumnezeu, este posibil ca oamenii să nu înțeleagă plenar ce anume dorește Acesta să le reveleze, să își interpreteze în mod greșit experiența sau chiar să venereze darul, în locul Celui care li l-a oferit.

Am inclus în această carte peste o sută de povești ale unor oameni care au trecut prin starea de moarte clinică sau iminentă, au fost resuscitați, după care au relatat istorii

absolut uimitoare. Pe unii i-am intervievat personal, dar cele mai multe povești le-am compilat în urma lecturilor mele. Prin urmare, nu pot garanta personal autenticitatea tuturor poveștilor și credibilitatea tuturor autorilor lor. Voi cita anumite relatări numai din cauza corelației pe care am stabilit-o personal cu experiențele altora și cu descrierile din scripturi, fără a fi însă neapărat de acord cu interpretările sau cu concluziile lor. De altfel, chiar dacă anumite povești s-ar dovedi a fi frauduloase (precum aceea a băiatului care a inventat o experiență de moarte iminentă numai pentru a le capta atenția celor din jurul lui), nu sunt foarte interesat de acest lucru, căci toate poveștile pe care le-am ales pot fi înlocuite cu multe altele, care descriu mai mult sau mai puțin aceleași lucruri. De altfel, eu nu recomand în nici un caz formarea unei imagini globale asupra lumii de dincolo pornind de la un număr redus de interpretări personale ale anumitor oameni. Intenția mea este diferită: de a-ți arăta o realitate absolut uimitoare, despre care cred că mi-a fost revelată direct de Dumnezeu.

Doresc să precizez că deși scriu din perspectiva unui creștin absolut convins, realitatea este că nu am fost întotdeauna un credincios. Am studiat toate religiile lumii, și fiind eu însumi un fost sceptic, pasiunea mea este să îi ajut pe alți sceptici să ia în considerare numeroasele argumente care m-au făcut pe mine să cred. Prin urmare, dacă încă mai ești sceptic în privința existenței lui Dumnezeu, a lumii de dincolo sau chiar a liderilor religioși, te asigur că această carte este pentru tine. Vei găsi în ea o înțelegere profundă a imaginii raiului prezentată de Biblie, dar nu trebuie să îți faci griji, căci această carte nu este în nici un caz un manual de teologie. După cum ai să constăți citind-o, ea este mai

dgrabă un roman. Chiar dacă nu vei crede tot ce vei citi în ea, cel puțin vei afla că există milioane de relatări care i-au convins pe cei mai sceptici medici, pe profesorii universitari atei și pe mulți alții (ale căror povești le vei citi) că raiul există cu adevărat.

Este oare posibil ca unii oameni să inventeze povești sau detalii pentru a-și vinde cărțile? Da, este. Din acest motiv, am preferat să aleg numai relatările oamenilor care nu sunt (în esență) motivați de profit: medici ortopezi, piloți de avioane comerciale, profesori, neurochirurghi – adică persoane care nu au nevoie de bani și care se bucură de o mare credibilitate, pe care și-ar putea-o pierde cu ușurință dacă s-ar descoperi că au inventat astfel de povești. Am inclus de asemenea copii; persoane din alte culturi și religii, îndeosebi musulmani, hinduși și budiști; precum și oameni care nu au scris cărți. În mod paradoxal, cu toții descriu mai mult sau mai puțin aceeași imagine a lumii de dincolo. Acesta este principalul meu motiv de a scrie această carte, pentru a te ajuta să îți *imaginezi raiul* astfel încât să înțelegi cât de înțelept este să ajungi în el, să îți planifici această tranziție și să te asiguri că vei fi pregătit pentru a ajunge cu siguranță în el într-o bună zi.

La două zile după ce le-am citit această carte mamei și sorei mele la spital, mama și-a dat ultima suflare. Eu și sora mea ne aflam în salon, așa că am putut-o îmbrățișa și binecuvânta pe mama, sărbătorind marele moment împreună cu ea, întrucât știam că în ceasul morții sale, ea s-a născut practic a doua oară, devenind mai vie ca oricând până atunci! Nici un om care trăiește pe pământ nu își poate imagina acest gen de viață.

Prin urmare, alătură-te mie în această călătorie și haide să... *ne imaginăm împreună raiul*.

1

Dacă ai ști ce te așteaptă!

M-am trezit speriat. Cât era ora? M-am uitat către măsura de lângă pat, dar luaseră ceasul de pe aceasta. De fapt, unde îmi erau toate lucrurile? Orarul trenului. Ceasul meu! Am privit în jur. Mă aflu într-o încăpere micuță, pe care nu o mai văzusem până atunci.¹

Incidentul s-a petrecut în anul 1943, la baza militară Camp Barkley din Texas. Protagonistul poveștii este George Ritchie, care s-a înrolat în armată pentru a lupta împotriva naziștilor. Ajuns la baza militară, el a aflat că Armata urma să îl trimită la școala medicală, împlinindu-i astfel visul! Vremea și antrenamentul dificil și-au lăsat însă amprenta asupra lui, iar Ritchie a făcut o dublă pneumonie chiar în săptămâna în care ar fi trebuit să fie trimis la școala de medicină din Richmond. În dimineața zilei în care trebuia să ia trenul către Richmond, el s-a trezit în mijlocul nopții scaldat în sudoare,

¹ George G. Ritchie și Elizabeth Sherrill, *Întoarcere din Lumea de Dincolo* (Grand Rapids: Spire, o divizie a Baker Publishing Group, 1978), 36. Cu permisiunea autorilor.

cu inima bătându-i nebunește și cu o temperatură de 41 de grade. Dus la spital, el a leșinat în timpul radiografiei.

Unde mă aflu, s-a întrebat Ritchie, și cum am ajuns aici?

Am încercat să îmi aduc aminte. A, da, aparatul cu raze X! M-au dus la laboratorul pentru radiografii și... probabil că am leșinat, sau ceva de genul acesta.

Trenul! Aveam să ratez plecarea trenului! Am sărit imediat din pat, alarmat și căutându-mi hainele...

Când m-am întors, am incremenit.

Cineva zăcea întins pe patul meu.

M-am apropiat. Era un bărbat tânăr, cu părul șaten scurt, care nu se mișca deloc. Bine, dar era imposibil! Adineauri m-am aflat eu însumi pe acel pat! Pentru o clipă, m-am luptat să înțeleg acest mister (al bărbatului de pe patul meu). Întreaga poveste mi se părea însă prea ciudată, și oricum nu aveam timp pentru ea!

Infirmerul! Poate că hainele mele se aflau în camera lui! M-am grăbit să ies din micul meu salon și am privit în jur...

Un sergent venea către mine (pe coridor), ducând o tavă cu instrumente medicale acoperite cu o pânză. Probabil că nu știa mare lucru, dar eram fericit să găsesc pe cineva treaz la acea oră din noapte, așa că m-am îndreptat imediat către el.

– Scuzați-mă, domnule sergent, i-am spus, l-ați văzut cumva pe infirmerul care răspunde de această unitate?

Nu mi-a răspuns. De fapt, nici măcar nu s-a uitat la mine. A continuat să vină către mine, privind înainte, fără să încetinească deloc.

– Ai grijă! i-am strigat.

Sergentul a trecut însă prin George, fără să îl trântască la pământ și fără să își răstoarne tava cu instrumente. Cum era posibil? Lui George nu îi păsa. Singurul gând care îl obseda

era să nu rateze trenul către Richmond. La urma urmelor, școala medicală nu îl putea aștepta. Hotărât să ajungă cu orice preț la Richmond, chiar dacă avea să piardă trenul, George s-a îndreptat către ușa spitalului.

M-am trezit afară, fără măcar să îmi dau seama prea bine cum, călătorind mai rapid decât am făcut-o vreodată în întreaga mea viață. Nu îmi mai era la fel de frig cum îmi fusese ceva mai devreme. De fapt, nu îmi era nici frig, nici cald.

Privind în jos, am rămas uimit să descopăr că nu pășeam pe sol, ci pluteam pe deasupra unor tufișuri de mesquite. Baza militară Camp Barkley rămăsese mult în urmă, iar eu goneam pe deasupra deșertului înghețat și întunecat. Mîntea îmi spunea că ceea ce mi se întâmpla era imposibil, dar totuși... aceste lucruri se întâmplau.

Am văzut sub mine luminile unui oraș, inclusiv semafoarele de la intersecții. Mi s-a părut ridicol! O ființă umană nu poate zbura fără un avion. De altfel, eu zburam oricum la o înălțime mult prea joasă pentru a mă afla într-un avion...

Am trecut apoi pe deasupra unui râu foarte mare. am văzut un pod lung și înalt, iar pe malul opus cel mai mare oraș pe care l-am văzut în viața mea. Mi-am dorit instantaneu să cobor și să cer informații de la cineva...

...Am sesizat o lumină albăstruie intermitentă. Venea de la o firmă luminoasă situată deasupra unei uși a unei clădiri cu un etaj și acoperișul roșu. Pe vitrină era un afiș care făcea reclamă la berea Pabst Ribbon. Pe ușa scria „Cafenea“, iar luminile din interior luminau trotuarul de afară.

Un bărbat s-a apropiat, mergând în pas rapid pe trotuarul din fața cafenelei.

M-am gândit: „Cel puțin voi afla în ce oraș sunt și în ce direcție trebuie să merg.” Chiar în timp ce această